

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

การสร้างกลองฮู่กู่ของชาวจ้วง เมืองกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

Shi lin ¹ / ธนกร เฟ่งศรี ²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²ดร., วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อีเมล: thanaporn.b@msu.ac.th

รับต้นฉบับ 20 กุมภาพันธ์ 2566; ปรับแก้ไข 16 มีนาคม 2566; รับผิดชอบ 26 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง กลอง ฮู่กู่ของชาวจ้วง ในเมืองกวางสี ประเทศจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนในการสร้างกลองฮู่กู่ของชาวจ้วงในเมืองกวางสี ประเทศจีน ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนามจากช่างทำกลอง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 2 ท่าน

ผลการศึกษาพบว่ากระบวนการสร้างกลองประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนใหญ่ คือ 1) ขั้นตอนการเลือกวัสดุ ประกอบไปด้วย การเลือกไม้, การเลือกหนังวัว, การเลือกไม้ไผ่ และ 2) ขั้นตอนการทำกลอง ประกอบด้วยการเจาะหุ่นกลอง (แบบเดิม) และการประกอบหุ่นกลอง (แบบสมัยใหม่), การขึ้นหนังหน้ากลอง, การร้อยเชือก และการปรับเสียง โดยทั้งสองวิธีใช้เครื่องมือแบบดั้งเดิมและเครื่องมือสมัยใหม่ในการสร้างและปรับแต่ง

คำสำคัญ

กลองฮู่กู่ กวางสี ประเทศจีน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Construction of the Huigu Drums of the Zhuang People, Guangxi, China

Shi lin ¹ / Thanaporn Bhengsri ²

Master Student, Master of College of Music, Mahasarakham University

Dr., College of Music, Mahasarakham University

²E-mail: thanaporn.b@msu.ac.th

Received 20 February 2023; Accepted 16 March 2023; Published 26 April 2023

Abstract

This article is part of a thesis titled “ Huigu Drums of the Zhuang People in Guangxi, China.” The objective was to study the process of making Huigu drums of the Zhuang people in Guangxi, China. The data collection was conducted through fieldwork from two drum makers. They were selected using a purposive sampling method.

The results showed that the drum-making process consists of two major steps: 1) Material selection, which involves selecting wood, cowhide, and bamboo for the drum components, and 2) Drum assembly, which includes traditional carving and modern assembly techniques, drumhead mounting, rope lacing, and tuning. Both traditional and modern tools were used in the creation and customization process.

Keywords

Huigu drums, Drum Making, Guangxi China

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กลอง เป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศจีน มีโครงสร้างที่เรียบง่ายและรูปร่างแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นวิถีทางวัฒนธรรมของสังคมมานานแล้ว และได้กลายเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมจีน กลองมีบทบาทสำคัญ ในด้านศิลปวัฒนธรรม รวมถึงด้านการเมืองการปกครอง อย่างไรก็ตามกระบวนการสร้างการพัฒนาและการเผยแพร่ กลองมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องพร้อมกับประวัติศาสตร์สะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของคนโบราณวัฒนธรรมกลองมีประวัติศาสตร์อันยาวนานในประเทศ กลองมีบทบาทในการส่งเสริมขวัญกำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนตั้งแต่เกิด

“Huigu” เป็นชื่อเรียกกลองชนิดหนึ่งของจีน ชื่อเต็มคือ “Mashan County Zhuang Huigu” ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ในเขตปกครองตนเองกว่างซี (จ้วง) ในประเทศจีน เป็นเครื่องดนตรีที่ทำจากไม้และหนังสัตว์

เครื่องประกอบจังหวะพื้นบ้านของชาวจ้วง ได้แก่ กลอง ฉาบ และฆ้อง ซึ่งกลองอยู่คู่ (Huigu) ถือเป็นเครื่องประกอบจังหวะเช่นกัน โครงสร้างกลองอยู่คู่ทำจากไม้ท่อนซุงขนาดใหญ่ที่มีความหนาประมาณ 3 ซม. ความสูงประมาณ 1.2 เมตรเส้นผ่านศูนย์กลางภายในประมาณ 56 ซม. และเส้นผ่านศูนย์กลางของหน้ากลองและหนังวูวประมาณ 62 ซม. ลักษณะเป็นกลองสองหน้า มีเสียงดังมาก (Wang Qiangwei, 2010)

ในมณฑลกว่างซี กลองอยู่คู่ ถือเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ ในสมัยก่อนถึงปัจจุบัน มีความเชื่อว่าเสียงของกลองนี้สามารถกำจัดสิ่งชั่วร้าย ป้องกันสิ่งไม่ดีจากภายนอก และให้ความเป็นมงคล ความเชื่อนี้ได้บอกเล่าต่อกันมา ประกอบกับลีลาการตีที่งดงาม นำตื่นเต้นและสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมจิตวิญญาณทำให้การตีกลองนี้กลายเป็นกิจกรรมความบันเทิงยอดนิยม ในหมู่ผู้คนและได้รับการสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ (Wu Linyin, Yang Haichen , Wei Jinliang, 2017)

กลอง อยู่คู่ ของชาวจ้วง ในมณฑลกว่างซี มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนของของชาวจ้วงในกว่างซี ไม่เพียง แต่สืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แต่ยังเป็นความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณของคนในท้องถิ่น ในกว่างซี (Cao Mengqi, 2020) ชาวจ้วง ใช้กลองอยู่คู่ ในการบรรเลงเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ใช้ในความบันเทิงและสำคัญอื่น ๆ มีลักษณะทางศิลปะที่โดดเด่น (Huang Dan, 2019)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ปัจจุบันนี้ไม้ที่เป็นวัสดุที่ใช้ทำกล่องอยู่คู่ มีจำนวนน้อยลง ประกอบกับมีนโยบายของรัฐบาลในการรักษาป่าไม้ จึงทำให้การผลิตกล่องดังกล่าวเกิดปัญหาเนื่องจากการต้องหาวัสดุทดแทน หรือต้องหาวิธีการใหม่ในการสร้าง และจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของประเทศจีน ประกอบกับกระแสนิยมดนตรีที่เปลี่ยนไปพร้อมกับค่านิยมในการชมการแสดงดนตรีของคนในปัจจุบัน และมีดนตรีอื่นเข้ามา ทำให้กล่องอยู่คู่ นั้นได้รับความสนใจน้อยลง จากประเด็นความสำคัญของกล่องที่กล่าวมาและเรื่องราวความนิยมที่ลดลงนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับกล่องอยู่คู่ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตซึ่งปัจจุบันนั้นมีช่างที่ผลิตน้อยลงเนื่องจากมีการใช้กล่องนี้ในการแสดงหรือพิธีกรรมต่าง ๆ น้อยลง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรศึกษาและเก็บรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างกล่องชนิดนี้ไว้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษากระบวนการผลิตกล่องอยู่คู่ (Huiqu) ของชาวจ้วง ในมณฑลกลวงสี ประเทศจีน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการทางดนตรีวิทยา ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นช่างทำกล่อง ซึ่งเป็นชาวจ้วง ในมณฑลกลวงสี ประเทศจีน แบบเจาะจงเนื่องจากมีเพียงสองท่านที่เป็นช่างผู้มีความชำนาญ เป็นที่ยอมรับของนักดนตรี และยังคงรักษาวิธีการกระบวนการสร้างกล่องนี้มาจนถึงปัจจุบัน

ผลการศึกษา

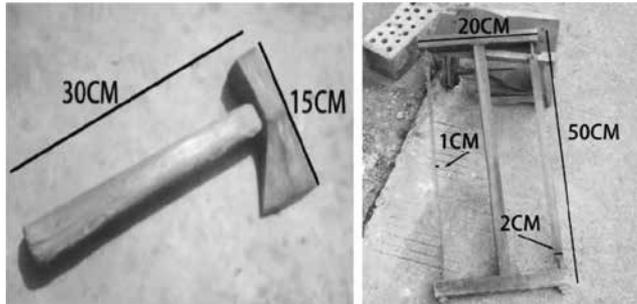
จากข้อมูลภาคสนามและข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยสามารถนำเสนอกระบวนการสร้างกล่อง Huiqu ประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์

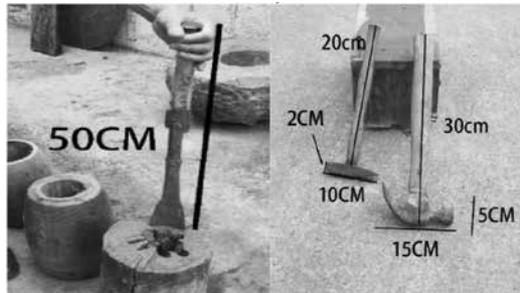
เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ เครื่องมือแบบดั้งเดิม และเครื่องมือสมัยใหม่

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

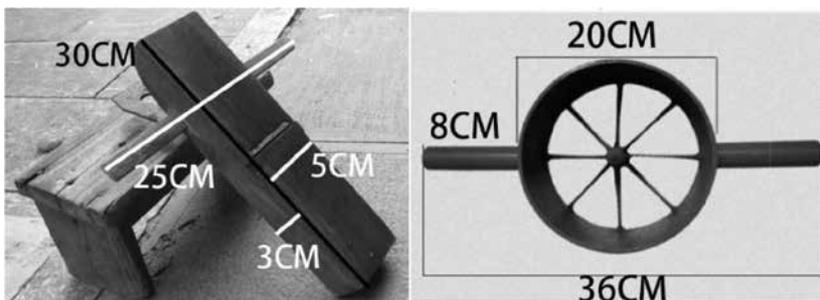
กลุ่มที่ 1 เครื่องมือแบบดั้งเดิม

ภาพที่ 1 ขวาน และ เลื่อย
ที่มา: ผู้วิจัย

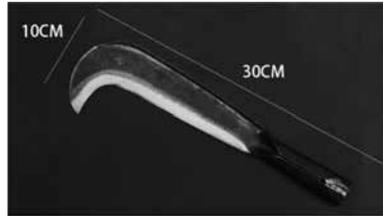

ภาพที่ 2 สิวและค้อน
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 3 กบไสไม้ และมีดวงกลม
ที่มา: ผู้วิจัย

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ภาพที่ 4 เคียว
ที่มา: ผู้วิจัย

2. เครื่องมือสมัยใหม่

ภาพที่ 5 เครื่องมือสมัยใหม่
ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 5 เครื่องมือสมัยใหม่ประกอบไปด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้า มีเสียบไฟฟ้า ส่วนไฟฟ้า และเครื่องตัดไม้ในการสร้างกลอง ช่างจะใช้เครื่องมือสองกลุ่มนี้ในการทำกลอง โดยในงานหยابนั้นจะใช้เครื่องไฟฟ้าเพื่อช่วยในการทุบแรง ส่วนงานละเอียดนั้นต้องใช้เครื่องมือแบบดั้งเดิมที่ไม่ใช้ไฟฟ้า ทั้งนี้ช่างจะต้องใช้เครื่องมือทั้งสองกลุ่มควบคู่กันไป เพื่อให้การสร้างกลองนั้น

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

มีคุณภาพที่ดี และประหยัดเวลา โดยจากการวิเคราะห์พบว่า เครื่องมือสมัยใหม่จะทำให้การทำงานนั้นมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น เช่นในการตัดไม้ แต่งรูปทรงเบื้องต้น และเครื่องมือแบบดั้งเดิมนั้นช่วยในการตกแต่งให้กลองมีความละเอียดในการปรับแต่งให้ได้เสียงตามที่ต้องการ และมีความสวยงามเพิ่มขึ้น

การเลือกใช้วัสดุในการผลิต Huigu

1. การเลือกไม้

จากการสัมภาษณ์ช่าง 2 ท่านได้แก่นายเหว่ย เจียนติง (Mr. Wei Jianting) และนายเฉิน เหมิงลู่ (Mr. Chen Menglu) ที่เป็นช่างทำกลอง และเป็นชาวจ้วง อาศัยอยู่ในเมืองกวางสี สามารถสรุปวิธีการเลือกไม้ได้ดังนี้ ไม้ที่ใช้ทำ Huigu สามารถใช้ได้ทุกขนาด และ Huigu เป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านที่มักไม่ได้ทำจากไม้ราคาแพง ทำจากไม้เนื้อแข็ง ไม้ที่มักใช้ทำฮูยู่กุ มี 4 ชนิด ได้แก่ เมเปิล ไทร การบูร และสน ต้นไม้เหล่านี้กระจายอยู่ทั่วไปในกวางสีและมีราคาไม่แพง ต้นเมเปิล ต้นไทร การบูร ขึ้นในป่าบนภูเขาและเติบโตตามธรรมชาติ เมื่ออายุมากขึ้น ลำต้นของต้นไม้จะหนาขึ้น เมื่อมันโตขึ้นและแก่ตัวลงจะหาอาหารได้น้อยลงและขาดออกซิเจน และทำให้แก่นตรงกลางค่อย ๆ อ่อนลง จะสามารถเจาะรูได้ง่าย ไม้ที่ดีที่สุดสำหรับการทำฮูยู่กุ คือ ไม้เมเปิ้ล

ภาพที่ 6 ท่อนไม้สำหรับทำหุ่นกลอง

ที่มา: ผู้วิจัย

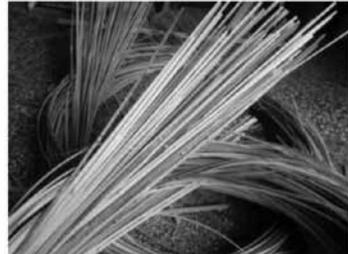
จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นถึงไม้ที่เตรียมการมาทำเป็นหุ่นกลอง คือ ไม้เมเปิ้ล โดยจะมีความยาวประมาณ 220 เซนติเมตร และมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 55 เซนติเมตร

2. การเลือกหนังวัว

วัวเป็นสัตว์ที่มีความใกล้ชิดกับสังคมเกษตรกรรมของชาวจีน เขาจะฆ่าในวันพิธีที่สำคัญ ๆ เท่านั้น ดังนั้น หนังวัวจึงมีความเชื่อว่ามีคุณค้ำดีลึกลับ จึงนิยมนำมาใช้ทำหน้ากลองอยู่คู่ โดยจากการสัมภาษณ์ช่างทั้งสอง พบว่าหนังวัวที่ดีต้องเป็นหนังวัวตัวเมียที่ผ่านการคลอดลูกแล้ว เพราะจะมีความเหนียวและทนทาน

3. การเลือกไม้ไผ่

จะเลือกไผ่พื้นเมืองในเมืองกวางสี โดยจะเลือกไผ่ที่มีลำต้นตรง มีอายุมากกว่า 5 ปีขึ้นไป เพราะจะมีความเหนียวและทนทาน เมื่อนำมารีวเป็นเส้นจะได้ตอกไม้ไผ่ที่มีความเหนียวและทนทาน

ภาพที่ 7 ไม้ไผ่
ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 7 แสดงให้เห็นถึงการเตรียมไม้ไผ่ และนำมาเหลาเป็นตอกเพื่อใช้เป็นวัสดุในการทำกลองต่อไป

ขั้นตอนการทำกลอง

ในการทำหุ่นกลองนั้น แบ่งเป็น 2 รูปแบบในปัจจุบัน นั่นคือ แบบดั้งเดิมจะใช้ไม้ทั้งท่อนแล้วเจาะรูตรงกลาง จากนั้นใช้หนังวัว ปิดหัวท้ายเป็นหน้ากลอง และในปัจจุบันนี้ ไม้หายาก และมีกฎหมายคุ้มครองป่าไม้ จึงมีวิธีการในการตัดไม้เป็นชิ้น ๆ แล้วนำมาประกอบกันให้เป็นรูปหุ่นกลองโดยใช้วิธีการสมัยใหม่คือใช้น้ำยาประสานให้เป็นรูปหุ่นกลอง ดังรูป

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

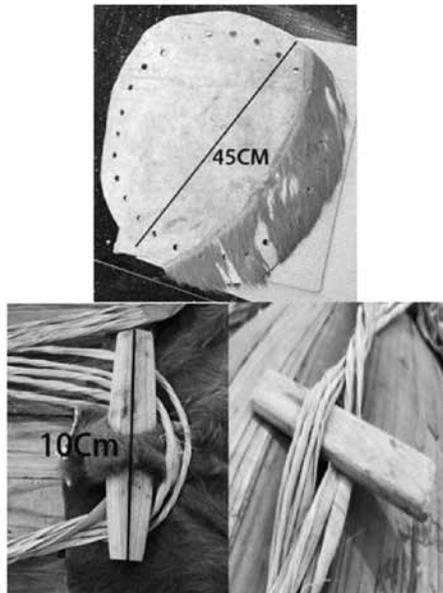
ภาพที่ 8 การเจาะรูทำหุ่นกลองแบบดั้งเดิม
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 9 การนำไม้แต่ละชิ้นมาประกบกันเป็นหุ่นกลอง
ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 8 และ 9 แสดงให้เห็นถึงการทำหุ่นกลองสองแบบ ได้แก่ แบบดั้งเดิม และแบบใหม่ จากการสัมภาษณ์ นาย เฉิน เหมิงถู่ (2021) ทำให้ทราบว่า ในปัจจุบันนี้ การทำหุ่นกลองแบบใหม่ ได้กลายเป็นวิธีการหลักของการทำหุ่นกลองอยู่คู่ในปัจจุบัน สาเหตุเนื่องจากไม้ที่หายาก และในการทำวิธีที่สอง สามารถกำหนดรูปร่างของกลองได้อิสระมีความสวยงามกว่าแบบดั้งเดิม

ขั้นตอนต่อมา จะเป็นการขึ้นหนังหน้ากลอง และการร้อยเชือก โดยการขึ้นหนังหน้ากลองจะนำหนังวัวที่ผ่านการเตรียมมาแล้ว ซึ่งจะมีการแช่หนังโดยต้องแช่ในน้ำอุ่น การตากหนังให้แห้ง และนำมาตัดเป็นวงกลองตามขนาดหน้ากลอง จากนั้นจะทำการเจาะรูรอบหนังเพื่อใช้เป็นรูร้อยเชือก สำหรับชิงหน้ากลองทั้งสองด้าน จากการสัมภาษณ์ นายเหวย เจียนติง (2021) ได้กล่าวว่า ในการเตรียมหนังหน้ากลองนั้นจะมีการคำนวณ และใช้ความเชี่ยวชาญในการเจาะรูร้อยเชือก

ภาพที่ 10 แสดงหนังหน้ากลองที่เจาะรูแล้ว และการร้อยเชือก

ที่มา: ผู้วิจัย

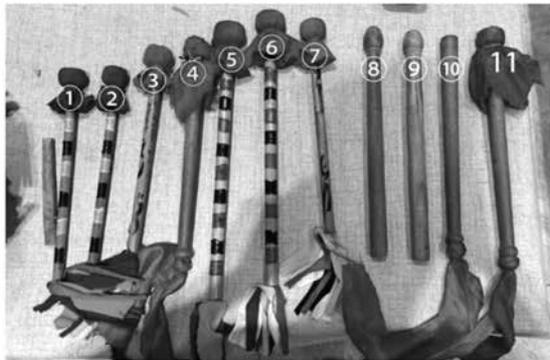
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

เมื่อเราขึ้นหน้ากลอง ฮู่กู่ (Huigu) เสร็จแล้ว ถ้าพบว่ากลองไม่มีเสียงดังเพียงพอเมื่อตี สามารถปรับความตึงเบา ได้โดยหมุนหมุดไม้ขนาดใหญ่ที่เฟืองพันรอบ เส้นตอกไม้ไผ่ (ZhuMie) ซึ่งเป็นวิธีการปรับแต่งเสียง อุปกรณ์ที่สำคัญ อีกอย่างหนึ่งคือขาตั้งกลองและไม้ตีกลอง ขาตั้งกลอง มีอยู่สองแบบ ได้แก่ แบบตายตัว และแบบเคลื่อนที่ได้ ดังรูป

ภาพที่ 11 ขาตั้งกลอง

ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 12 ไม้ตีกลอง

ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 11 แสดงให้เห็นขาตั้งสองแบบ โดยภาพแรกเป็นขาตั้งแบบตายตัว และภาพที่สองเป็นแบบเคลื่อนที่ได้ ซึ่งนิยมใช้ในการบรรเลงที่ต้องมีการเคลื่อนที่ เช่น ขบวนพาเหรดต่าง ๆ และในภาพที่ 12 แสดงให้เห็นไม้ตีกลองขนาดต่าง ๆ ซึ่งจะเลือกใช้ตามขนาดของกลอง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

และผู้บรรเลง โดยไม้ที่มีขนาดหัวใหญ่จะให้เสียงที่ดังกังวานมากกว่าไม้ที่มีขนาดเล็ก และไม้ที่หัวพันด้วยผ้าจะให้เสียงที่นุ่มนวลกว่าไม้ได้หุ้ม และความยาวของไม้นั้นขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้บรรเลง

จากข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการสร้างกลองประกอบไปด้วย ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนการเลือกวัสดุ ประกอบไปด้วย การเลือกไม้, การเลือกหนังวัว, การเลือกไม้ไผ่
- ขั้นตอนการทำกลอง ประกอบด้วย การเจาะหุ่นกลอง (แบบเดิม) หรือการประกอบหุ่นกลอง (แบบสมัยใหม่), การขึ้นหนังหน้ากลอง, การร้อยเชือก และการปรับเสียง

การอภิปรายผลการวิจัย

กลอง อยู่คู่ นี้เป็นกลองที่มีความสำคัญของชาวจ้วง ถือเป็นสัญลักษณ์ เป็นกลองที่ดีให้สัญญาณ คล้ายกับ กลองเพลตามที่คมกริช การินทร์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องกลองเพลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า กลองเพลนั้นใช้ตีบอกสัญญาณต่าง ๆ และในกระบวนการสร้างกลองนั้น พบว่า มีขั้นตอนใหญ่ ๆ ในการสร้าง คือการเลือกวัสดุ, การขึ้นหน้ากลอง การร้อยเชือก การปรับเสียง คล้ายกับการสร้างกลองยาว และกลองต่าง ๆ ของไทย สิ่งที่มีความพิเศษและแตกต่างจากการสร้างกลองทั่วไปที่พบในการสร้างกลอง อยู่คู่ คือการใช้วิธีการสร้างหุ่นกลองแบบใช้ไม้หลายอันประกอบกัน เป็นวิธีการที่น่าสนใจ และสามารถกำหนดรูปร่าง และขนาดได้ตามความต้องการของช่าง ซึ่งเป็นการปรับตัวในวิธีการสร้างกลอง ในสภาวะของการขาดแคลนทรัพยากรไม้ซึ่งประเทศไทยนั้นก็กำลังเผชิญกับสภาวะเดียวกันคือขาดแคลนต้นไม้ขนาดใหญ่ที่จะนำมาสร้างเป็นหุ่นกลอง ดังนั้นวิธีการนี้จึงเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ ที่ช่างทำกลองในที่อื่น ๆ น่าจะนำไปศึกษาและประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดีในอนาคต

อีกทั้งในเรื่องของการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการสร้างกลองนั้นพบว่ามีทั้งการใช้เครื่องมือแบบดั้งเดิม และการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ที่ใช้เป็นเครื่องทุ่นแรงในการสร้างกลอง รวมทั้งสามารถสร้างความละเอียดที่ต้องใช้เครื่องมือดังกล่าว เพราะเครื่องมือแบบดั้งเดิมไม่สามารถใช้ตกแต่งหรือสร้างความละเอียดได้ ซึ่งในการใช้เครื่องมือของจีนนั้นคล้ายกับเครื่องมือของช่างไทยที่มีการใช้เครื่องมือทั้งแบบดั้งเดิมและเครื่องมือสมัยใหม่ในการสร้างกลอง สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างคือเรื่องขาดตั้งกลองที่มีความพิเศษสามารถเคลื่อนที่ได้ ซึ่งช่างทำกลองในประเทศต่าง ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างเพื่อตั้งกลองในการบรรเลงตามที่ต้องการ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ในการทำล่องแบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่นั้นมีทั้งข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกัน กล่าวคือข้อดีของการทำแบบดั้งเดิมนั้นมีความเฉพาะในกระบวนการสร้างและมีจิตวิญญาณที่ได้สืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษแต่มีข้อด้อยคือหาไม้ขนาดใหญ่ที่จะมาทำได้นั้นยาก ส่วนวิธีการแบบสมัยใหม่นั้นมีข้อดี คือสามารถที่จะกำหนดรูปร่างขนาดได้ตามใจชอบโดยใช้ไม้มาเรียงต่อกันแต่มีข้อด้อยคือขาดจิตวิญญาณแบบดั้งเดิมซึ่งในการทำล่องนั้นอาจต้องใช้สองวิธีผสมผสานกันไปเพื่อให้ได้กลองที่มีคุณภาพตามความต้องการ และยังคงรักษาเอกลักษณ์ของชาวจ้วงไว้ให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบการสร้างกลองของประเทศอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงความเหมือนและความแตกต่างของการสร้างกลองรวมทั้งการวิจัยเพื่อหาวัสดุทดแทนนอกเหนือจากไม้แบบเดิมที่ใช้อยู่ ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลในการสร้างกลองให้มีคุณภาพมากขึ้นได้ในอนาคต

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

บรรณานุกรม

- Khomkrich Karin. (2017). *Research report on Development pattern of long drum performance in Maha Sarakham Province*. Research Support Fund Office (TRF).
- Khomkrich Karin. (2014). *Research report on Glong Phlen*. In the central temple in the northeastern region. Mahasarakham University.
- Qiangwei Wang. (2010). A Preliminary Study on Zhuang Huai Drum in Mashan. *Guangxi Arts Exploration*, 27(S1), 12-13.
- Wu Linyin & Yang Haichen & Wei Jinliang. (2017). *Isolation or Integration: Research on the Gender Change of Folk Sports Participation A field survey of Guangxi Mashan County Village and a film list*. *Sports Science*, [J]37CSSCI. (8), 29-36.
- Mengqi Cao. (2020). *Research on the Art and Culture of Zhuang Huigu in Mashan, Guangxi*. *Daguan (Forum)*, [J](08), 90-91.
- Huang Dan. (2019). The inheritance and development of Zhuang Hui's ancient cultural and artistic value. *Popular Literature and Art*, [J].(03), 38-39.
- Wei Jianting. Drum Maker in Guang xi, China. (2021). Interviewed.
- Chen Mengru. Drum Maker in Guang xi, China. (2021). Interviewed.